

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **R. spol. s r. o., N., L.**, IČO: X. s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. M., Š. N., **o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny, a výdavkov správcu**, na odvolanie veriteľa C. a.s., M. B., IČO: M. zastúpený advokátom JUDr. Ing. Ľ. PhD, M. B., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K/162/1997-383 z 28. januára 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K/162/1997-383 z 28. januára 2014 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty z 30. 11. 2012 tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty JUDr. M.M.

V odôvodnení uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 30. 11. 2012 predložil správca konkurznej podstaty JUDr. M. novú konečnú správu o speňažení majetku s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu (ďalej len konečná správa). Proti konečnej správe vyvesenej na úradnej tabuli súdu dňa 13. 12. 2012 podali námietky veriteľa S. a. s. Bratislava a C. a. s. B.. Následne súd prvého stupňa uznesením č. k. 2K/162/1997-363 z 09. 04. 2013 schválil konečnú správu tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty JUDr. M. dňa 30. 11. 2012. Na odvolanie veriteľa C. a. s. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Obo/45/2013-371 z 22. 08. 2013 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia vo vzťahu k ustanoveniu § 6 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktoré konkretizuje postup pri výpočte druhej časti základu

pre určenie výšky odmeny správcu konkurznej podstaty a vymedzuje pohľadávky, o ktoré sa táto zložka odmeny správcu znižuje.

S poukázaním na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu sa pri opätovnom prejednaní veci súd prvého stupňa zaoberal len výpočtom odmeny správcu konkurznej podstaty, konkrétne druhej časti základu odmeny. Uviedol, že veriteľ C., a. s. požadoval, aby správcovi už nebola vyplatená odmena z druhej časti základu odmeny, pretože správca mal z tejto časti odpočítať všetky pohľadávky proti podstate počas celého trvania konkurzného konania. Súd ďalej uviedol, že pri výpočte odmeny správcu bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov platných v čase vyhlásenia konkurzu (2. 6. 1998). Povinnosť znížiť sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu o pohľadávky proti podstate zaviedla až vyhláška č. 292/2005 Z. z. (s účinnosťou od 01. 07. 2005), ktorú na výpočet odmeny správcu v posudzovanej veci nebolo možné použiť. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že odmena správcu bola vypočítaná v zmysle § 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb., pričom prvú časť základu odmeny tvorí suma 31 517,63 eur (speňaženie podstaty) a druhú časť odmeny suma 44 067,72 eur (nájom + úroky). Základ pre odmenu je suma 75 585,35 eur. Správca odpočítal pohľadávky proti podstate, a to energie a náklady na správu budovy v sume 16 620,06 eur, čím znížil základ pre výpočet druhej časti odmeny. Odmenu správcu v zmysle § 7 ods. 1 predmetnej vyhlášky tvorí spolu s DPH suma 14 009,16 eur. Základom pre odmenu správcu sú všetky finančné prostriedky, ktoré boli do podstaty získané od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, teda nielen príjmy zo speňaženia, ale aj nájomné, úroky a iné výnosy, ktoré vznikli pri správe majetku. Poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MObdov/3/20005 prvostupňový súd konštatoval, že správcom konkurznej podstaty vypočítaný základ pre určenie odmeny tak, ako vyplýva z obsahu konečnej správy doručenej súdu dňa 30. 11. 2012 je vecne správny, a preto nemohol prihliadnuť na námietky veriteľa C. a. s., vo vzťahu k nákladom, ktoré vyčíslil v sume 88 510,72 eur z dôvodu, že predmetné náklady súvisia so správou konkurznej podstaty (vyčíslenie základu pre určenie odmeny).

Súd prvého stupňa zamietol aj námietky veriteľa S. K. a. s., keďže predloženú konečnú správu považoval za vecne správnu, v súlade s predloženými listinnými a účtovnými dokladmi a podkladmi. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/82/2012, v zmysle ktorého podľa § 70a ods. 1 zákona č. 12/1998 Z. z.,

ktorý nadobudol účinnosť 31. 01. 1998, konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, súd dokončí podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. V danom prípade bolo pre posúdenie aplikácie príslušného znenia vyhlášky rozhodujúce kedy bolo skončené prieskumné pojednávanie. Vyhláškou č. 398/2001 Z. z. účinnou od 08. 10. 2001 došlo k zmene spôsobu určenia výšky odmeny konkurzného správcu, keď podľa ustanovenia § 11c ods. 3 v začatých konaniach, v ktorých k 08. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú hodnotu podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa zamietol námietky veriteľov ako nedôvodné a schválil konečnú správu správcu z 30. 11. 2012 o speňažení konkurznej podstaty tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty JUDr. M.M.

Proti uzneseniu podal odvolanie veriteľ C., a. s. Bratislava. Uviedol, že právne posúdenie výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty považuje za nesprávne, pretože suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty je nesporná a predstavuje výšku 31 517,63 eur. Ďalej mal za to, že sumou, určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, sa rozumie suma získaná iným spôsobom ako speňažením, pričom logickým výkladom slovného spojenia „suma určená na uspokojenie veriteľov“ sa rozumie zohľadnenie pohľadávok proti podstate, čiže takáto suma získaná pri výkone funkcie správcu sa ponizuje o pohľadávky proti podstate, a to všetky. V danom prípade potom druhú časť základu tvorí rozdiel medzi sumou získanou pri výkone funkcie správcu a sumou pohľadávok proti podstate. Podľa konečnej správy suma získaná pri výkone funkcie správcu inou činnosťou predstavuje 74 800,31 eur a výška pohľadávok proti podstate predstavuje 88 510,72 eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami tvorí záporné číslo, preto v danom prípade neexistuje druhá časť základu. Základom pre výpočet odmeny správcu v danom prípade je iba prvá časť základu, t. j. suma 31 517,63 eur a 10 % odmena z takéhoto základu predstavuje sumu 3 782,11 eur s DPH.

Ďalej veriteľ poukázal na obsah ustanovenia § 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb. po jeho doplnení vyhláškou č. 292/2005 Z. z., v zmysle ktorého sumou, určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty,

znižená o pohľadávky proti podstate, pričom pohľadávkami proti podstate je potrebné rozumieť celkové pohľadávky proti podstate. Druhú časť základu pre určenie odmeny správcu zákon definuje jednoznačne a to tak, že sa znižuje o pohľadávky proti podstate, a to celkové pohľadávky proti podstate. Postup súdu prvého stupňa preto podľa odvolateľa nemá oporu v zákone. Odvolateľ tiež namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení len poukázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bez toho, aby bližšie odôvodnil vecný súvis týchto rozhodnutí s daným konaním. Prvostupňový súd iba konštatoval názory, avšak bez toho, aby ich riadne odôvodnil logickým, gramatickým, historickým výkladom o výpočte druhej časti základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty. Uviedol, že samotná výška odmeny ako aj postup súdu pri výpočte druhej časti základu odmeny správcu konkurznej podstaty, kde od sumy získanej inak ako speňažením namiesto pohľadávok proti podstate (celkových) odrátal na základe dobrovoľnosti správcu konkurznej podstaty iba niektoré pohľadávky vynaložené na dosiahnutie druhej časti základu nie je správny. Dodal, že súd dokonca postupoval aj v rozpore so svojim nesprávnym právnym názorom, keď neakceptoval, napr. výdavky na účtovníctvo ako výdavky súvisiace s dosiahnutím druhej časti základu a uvádza, že od druhej časti základu odrátal iba výdavky na energie a náklady na správu budov v sume 16 620,06 eur. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že prizná odmenu správcovi konkurznej podstaty vo výške 3 782,11 eur, alebo aby napadnuté rozhodnutie zrušil.

Správca konkurznej podstaty úpadcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s argumentáciou odvolateľa, pričom uviedol, že základ pre odmenu správcu konkurznej podstaty podľa § 6 ods. 1 písm. a/ a b/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. pozostáva z dvoch zložiek, a to zo sumy, ktorá bola získaná speňažením konkurznej podstaty a zo sumy, ktorá bola určená na uspokojenie veriteľov. Správca uviedol, že druhou časťou základu pre výpočet odmeny, ktorú namietal veriteľ, je suma určená na uspokojenie veriteľov získaná pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty, a to inak ako speňažením konkurznej podstaty. Správca tento výpočet riadne vyčíslil s podrobným rozpisom v konečnej správe. Dodal, že túto druhú zložku odmeny, t. j. sumu určenú na uspokojenie veriteľov tvoril prenájom budovy úpadcu, ktorá sa v zmysle ust. § 6 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. znížila o pohľadávky proti podstate, ktoré boli tvorené najmä nákladmi spojenými s udržiavaním a správou podstaty, pričom nešlo o žiadne nadmerné faktúry za účtovníctvo, archiváciu, prevádzku kancelárie správcu a pod. Ďalej uviedol, že druhú zložku odmeny síce tvorí suma určená na uspokojenie veriteľov, avšak nejde o sumu, z ktorej majú byť podľa konečnej správy veriteľa skutočne

uspokojení, ale o sumu príjmov, ktoré správca získal pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažovaním konkurznej podstaty. Správca tiež poukázal na problém, ku ktorému by došlo ak by bol prijatý názor veriteľa na výpočet odmeny. Ak by sa postupovalo podľa veriteľa, došlo by k zacykleniu, pretože v zmysle zákona aj odmena správcu je pohľadávkou proti podstate a mala by sa potom odpočítať od „iných príjmov“. Na záver dodal, že k predchádzajúcemu zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave došlo z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, ale nie z dôvodu nesprávneho výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty, ako uviedol veriteľ. Na základe uvedeného správca konkurznej podstaty navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Podstatou námietok odvolateľa proti konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu je jeho nesúhlas s určením základu pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty a v tejto časti poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, čo je prípustným odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.

Z obsahu spisu vyplýva, že konkurz na majetok dlžníka R. spol. s r.o. L., vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K/162/97-58 z 02. 06. 1998 začal na základe návrhu doručeného súdu dňa 13. 6. 1997. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. M., advokát, Š. N..

Predmetné konkurzné konanie podlieha právnej úprave zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV) a podrobnosti o odmene správcov v konkurznom konaní obsahuje vykonávacia vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb. (ďalej len vyhláška).

Podľa § 70a ods. 1 zákona č. 12/1998 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa ZKV s účinnosťou od 1. 2. 1998, konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona súd dokončí podľa doterajších predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak. Pre posúdenie správnoti aplikácie znenia vyhlášky upravujúceho určenie základu pre výpočet odmeny

správca je v predmetnej veci rozhodujúca skutočnosť, kedy bolo skončené prieskumné pojednávanie.

Podľa § 21 ods. 1 ZKV v znení účinnom do 31. 1. 1998, na preskúmanie prihlásených pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie, na ktoré sa musí dostaviť úpadca a správca. Preskúmanie sa robí podľa zoznamu zostaveného správcom.

Ak je to možné, preskúma súd aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote; inak pre ne nariadi osobitné prieskumné pojednávanie. Náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu uloží súd konkurzným veriteľom, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní nemôžu poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednávaniach. (§ 22 ZKV)

Na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 31. 1. 1998, podľa ktorej súd neprihliada na prihlášky podané po skončení prieskumného pojednávania, v zmysle citovaných ustanovení bolo možné preskúmať aj prihlášky prihlásené po skončení prieskumného pojednávania na osobitnom prieskumnom pojednávaní. V predmetnom konkurze sa prieskumné pojednávanie konalo dňa 3. 2. 1999 a pohľadávky konkurzných veriteľov, prihlásené po jeho skončení, boli preskúmané podľa citovaného § 22 ZKV na osobitnom prieskumnom pojednávaní dňa 13. 10. 2009.

V zmysle ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky č. 398/2001 Z. z. s účinnosťou od 8. 10. 2001 došlo k zmene spôsobu určenia odmeny konkurzných správcov tak, že v začatých konaniach, v ktorých k 8. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky. Preddavky na odmenu, priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. V danej veci bolo prieskumné konanie skončené do 8. 10. 2001, a preto na výpočet odmeny správcu súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 6a a § 7 ods. 1 vyhlášky v znení účinnom pred uvedenou novelou.

Námietka odvolateľa týkajúca sa nesprávnej aplikácie ustanovenia § 6 ods. 3 vyhlášky, keď príjmy získané správcom pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty neboli znížené o všetky pohľadávky proti podstate, nie je oprávnená

z dôvodu, že uvedené ustanovenie sa na výpočet odmeny správcu v tomto konkurznom konaní nevzťahuje a bolo do vyhlášky zakomponované až jej novelou s účinnosťou od 1. 7. 2005 (vyhláška č. 292/2005 Z.z.) ako správne uviedol súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil správnosť konečnej správy predloženej správcom v časti určenia základu pre výpočet jeho odmeny. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.) a preto ďalšia námietka odvolateľa, týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia, nie je dôvodná. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. februára 2015

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová